

ДИРЕКТИВА 2001/51/ЕО НА СЪВЕТА

от 28 юни 2001 година

за допълнение на разпоредбите на член 26 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква а) и член 63, параграф 3, буква б) от него,

като взе предвид инициативата на Френската република¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като има предвид, че:

- (1) За ефективна борба с незаконната имиграция е съществено важно всички държави-членки да въведат разпоредби, които установяват задълженията на превозвачите, които транспортират чужди граждани до територията на държавите-членки. В допълнение на това, за да се гарантира по-голяма ефективност на тази цел, финансовите санкции, които понастоящем са установени от държавите-членки за случаи, когато превозвачи не спазват задължения за контрол, следва да бъдат максимално хармонизирани, като се има предвид различията в правните системи и практики на държавите-членки.
- (2) Тази мярка е сред общите разпоредби, които имат за цел да регулират миграционните потоци и да се борят с незаконната имиграция.
- (3) Прилагането на настоящата директива не накърнява задълженията по Женевската конвенция относно статута на бежанците от 28 юли 1951 г., изменена от Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г.
- (4) Свободата на държавите-членки да запазят или въведат допълнителни мерки или санкции за превозвачите, независимо дали са свързани с настоящата директива или не, не следва да се засяга.
- (5) Държавите-членки следва да гарантират, че всякакви процедури срещу превозвачите, които може да доведат до налагане на санкции, правото на

¹ ОВ С 269, 20.9.2000 г., стр. 8.

² Становище, дадено на 13 март 2001 г. (все още не публикувано в *Официален вестник*).

защита и правото на обжалване срещу такива решения, може да се упражняват ефективно.

- (6) Настоящата директива се основава на достиженията на правото на ЕС от Шенген, в съответствие с протокола, който ги интегрира в рамката на Европейския съюз, съгласно приложение А към Решение 1999/435/ЕО на Съвета от 20 май 1999 г. относно определението на достиженията на правото на ЕС от Шенген, с цел установяване, в съответствие с разпоредби на Договора за създаване на Европейската общност и Договора за Европейски съюз, на правното основание на всяка от разпоредбите или решенията, които съставляват достиженията на правото на ЕС от Шенген³,
- (7) В съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейски съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство уведомява с писмо от 25 октомври 2000 г. за своето желание да участва в приемането и прилагането на настоящата директива.
- (8) Съгласно член 1 от настоящия протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящата директива. Следователно, и без да се засяга член 4 от настоящия протокол, разпоредбите на настоящата директива не се прилагат в Ирландия.
- (9) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейски съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящата директива и следователно не е обвързана с нея или не е предмет на нейното прилагане. Като се има предвид, че този правен акт има за цел да се изгради върху достиженията на правото от Шенген съгласно разпоредбите на дял IV от Договора за създаване на Европейската общност, в съответствие с член 5 от настоящия протокол, Дания решава в период от 6 месеца след като Съветът е приел настоящата директива дали тя ще я въведе в своето вътрешно право.
- (10) По отношение на Република Исландия и Кралство Норвегия, настоящата директива съставлява развитие на достиженията на правото на ЕС от Шенген по смисъла на споразумението, сключено на 18 май 1999 г. от Съвета на Европейския съюз и тези две държави, относно асоциирането на последните с въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото на ЕС от Шенген⁴,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

³ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 3.

Член 1

Целта на настоящата директива е да допълни разпоредбите на член 26 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г., подписано в Шенген на 19 юни 1990 г.⁵ (оттук нататък наричана “Конвенцията от Шенген”), както и да определи някои условия по отношение на тяхното прилагане.

Член 2

Държавите-членки предприемат необходимите мерки да гарантират, че задълженията на превозвачите да връщат граждани на трети страни, съгласно разпоредбите на член 26, параграф 1, буква а) от Конвенцията от Шенген също се прилагат когато е отказано влизане на гражданин на трета страна, които преминават транзитно, ако:

- а) превозвачът, който е трябвало да го закара до неговото местоназначение, откаже да го качи на превозното средство;
- б) или властите на държавата по местоназначение са му/й отказали влизане и го/я връщат в държавата-членка, през която е минал транзит.

Член 3

Държавите-членки предприемат необходимите мерки да задължат превозвачите, които не могат да върнат гражданин на трета страна, чието влизане е отказано, да намерят средства за по-нататъшно незабавно транспортиране и да понесат разходите за това, или ако не е възможно незабавно транспортиране, да поемат отговорността за разходите по престоя и връщането на въпросния гражданин на трета страна.

Член 4

1. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че санкциите за превозвачите, съгласно разпоредбите на член 26, параграфи 2 и 3 от Конвенцията от Шенген са разубеждаващи, ефективни и пропорционални, и че:
 - а) максималната сума от приложимите финансови санкции не е по-малка от 5000 EUR, или в равностойна национална валута, по обменния курс, публикуван в *Официален вестник* на 10 август 2001 г. за всяко превозвано лице, или

⁵ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 1.

б) минималната сума на тези санкции да не е по-малко от 3000 EUR или в равностойна национална валута по обменния курс, публикуван в *Официален вестник* на 10 август 2001 г. за всяко превозвано лице, или

в) максималната сума от санкцията, която е наложена като цяла сума за всяко нарушение да не е по-малка от 500 000 EUR, или в еквивалентна национална валута по обменния курс, публикуван в *Официален вестник* на 10 август 2001 г., независимо от броя на превозваните лица.

2. Параграф 1 не накърнява задълженията на държавите-членки в случаи, когато гражданин на трета страна търси международна защита.

Член 5

Настоящата директива не възпрепятства държавите-членки да приемат или запазят други мерки, по отношение на превозвачи, които не се съобразяват със задълженията, които произтичат от член 26, параграфи 2 и 3 от Конвенцията от Шенген и от член 2 от настоящата директива, които да включват санкция от друг вид, като конфискуване на имущество, отнемане и конфискуване на средствата за транспорт, или временно или отнемане или оттегляне на лиценз за дейност.

Член 6

Държавите-членки гарантират, че техните закони, подзаконови и административни разпоредби предвиждат, че превозвачи, срещу които има процедури за налагане на санкция имат ефективно право на защита и обжалване.

Член 7

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки да се съобразят с настоящата директива не по-късно от 11 февруари 2003 г. Те информират Комисията за това.
2. Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.
3. Държавите-членки съобщават на Комисията основните разпоредби от националното си законодателство, които те приемат в областта, обхваната от настоящата директива.

Член 8

Настоящата директива влиза в сила 30 дни след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 9

Адресати на настоящата директива са държавите-членки, в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Люксембург на 28 юни 2001 година.

За Съвета:
Председател
B.Rosengren